

WYROK Z DNIA 8 LUTEGO 2011 R.
SNO 58/10

Przewodniczący: sędzia SN Józef Dołhy (sprawozdawca).
Sędziowie SN: Mirosław Bączyk, Tadeusz Wiśniewski.

Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny z udziałem sędziego Sądu Okręgowego – Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Sądu Okręgowego oraz protokolanta po rozpoznaniu w dniu 8 lutego 2011 r. sprawy sędziego Sądu Rejonowego w związku z odwołaniem Ministra Sprawiedliwości na niekorzyść obwinionego od wyroku Sądu Apelacyjnego – Sądu Dyscyplinarnego z dnia 3 września 2010 r., sygn. akt ASD (...)

1. z m i e n i ł zaskarżony w y r o k w ten sposób, że na podstawie art. 109 § 1 pkt 5 ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych, w miejsce kary przeniesienia na inne miejsce służbowe, wymierzył obwinionemu sędziemu Sądu Rejonowego karę dyscyplinarną złożenia z urzędu;
2. kosztami postępowania odwoławczego obciążył Skarb Państwa.

U z a s a d n i e n i e

Sędzia Sądu Rejonowego został obwiniony o to, że w dniu 19 maja 2010 r., około godz. 16.00, w P., kierował pojazdem marki „Fiat 126p”, nr rej. (...), na drodze publicznej, będąc w stanie nietrzeźwości – 0,42 mg/dm³ w wydychanym powietrzu, tj. o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego polegającego na uchybieniu godności sprawowanego urzędu z art. 107 § 1 u.s.p. w zw. z art. 178 a § 1 k.k. Sąd Apelacyjny – Sąd Dyscyplinarny, wyrokiem z dnia 3 września 2010 r., sygn. akt. ASD (...), uznał obwinionego – sędziego Sądu Rejonowego za winnego zarzucanego mu przewinienia i za to na podstawie art. 109 § 1 pkt. 4, art. 75 § 2 pkt 4 w zw. z art. 131 § 1 u.s.p., wymierzył mu karę dyscyplinarną przeniesienia na inne miejsce służbowe w okręgu Sądu Okręgowego w (...).

Odwołanie od tego wyroku, na niekorzyść obwinionego, wniósł Minister Sprawiedliwości. Zaskarżając wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze, zarzucił rażącą niewspółmierność wymierzonej obwinionemu kary dyscyplinarnej przeniesienia na inne miejsce służbowe, będącą wynikiem nieuwzględnienia w sposób właściwy wagi popełnionego przez obwinionego przewinienia i stopnia zawinienia. W konkluzji skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku przez wymierzenie obwinionemu, na podstawie art. 109 § 1 pkt 5 u.s.p., kary dyscyplinarnej złożenia sędziego z urzędu.

Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

Odwołanie jest zasadne.

W orzecznictwie w sprawach dyscyplinarnych, utrwalony i niekwestionowany jest pogląd, że popełnienie przez sędziego przewinienia dyscyplinarnego, które odpowiada ustawowym znamionom typu czynu zabronionego prowadzenia w ruchu lądowym pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, a więc czynu zabronionego o charakterze umyślnym, stanowi wyraz tak rażącego lekceważenia porządku prawnego, że z reguły powoduje utratę kwalifikacji do sprawowania urzędu sędziego, niezależnie od oceny jego wcześniejszej służby.

Za takie przewinienie służbowe odpowiednią karą dyscyplinarną jest kara złożenia sędziego z urzędu (por. wyroki SN: z dnia 27 sierpnia 2007 r., SNO 47/07; z dnia 10 września 2002 r., SNO 27/02; z dnia 9 marca 2006 r., SNO 6/06; z dnia 27 marca 2007 r., SNO 13/07; z dnia 21 października 2008 r., SNO 78/08).

Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny podzielił stanowisko Ministra Sprawiedliwości, że kara dyscyplinarna wymierzona obwinionemu jest rażąco łagodna.

Podzielić należy pogląd, że przecenione zostały okoliczności łagodzące, jeśli zważyć, że okoliczności popełnienia przewinienia są oczywiste w świetle działań podjętych przez funkcjonariuszy Policji, zaś dobra opinia i nienaganna praca w wypadku osoby sędziego nie stanowią cechy szczególnej.

W realiach sprawy nie wystąpiły żadne nadzwyczajne okoliczności, które mogłyby usprawiedliwić zachowanie obwinionego. Sędzia, który ignoruje zakaz prowadzenia samochodu w stanie nietrzeźwości, narusza nie tylko przepisy ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych, nakazujące w służbie i poza nią strzec powagi stanowiska sędziego i unikać wszystkiego, co mogłoby przynieść ujmę godności sędziego, ale także elementarne normy prawne i etyczne obowiązujące wszystkich obywateli.

Z tych względów Sąd Najwyższy – Sąd Dyscyplinarny uznając, że wymierzona obwinionemu kara dyscyplinarna przeniesienia na inne miejsce służbowe jest w sposób rażący niewspółmierna do charakteru popełnionego przewinienia, jego wagi oraz społecznej i korporacyjnej szkodliwości, zmienił zaskarżony wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze i na podstawie art. 109 § 1 pkt 5 u.s.p. wymierzył obwinionemu karę dyscyplinarną złożenia z urzędu.